

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΠΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΠΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓῆΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

Τῷ ΑΙΔ. ΔΙΓΥΘΥΝΤῆ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛῶ

Γραφεία: Γερμανοῦ 25.

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Καθ' ὃν χρόνον ἡ φιλόστοργος ἡμῶν μή-
τηρ ἐκκλησία καλεῖ ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν καὶ
ταπεινώσιν καθ' ὃν χρόνον διὰ τῆς ἀπει-
λῆς τῆς Μελλούσης Κρίσεως καὶ ἀνταπο-
δόσεως προσπαθεῖ νὰ ἐξευγενίσῃ τὸν ἐσω-
τερικόν μας ἄνθρωπον καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν
διάνοιαν καθ' ὃν χρόνον διὰ τῆς ἐλεημο-
σύνης καὶ φιλαλλίας ζητεῖ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς
τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας μεταχειριζομένη τοὺς
θεσπέσιους ὕμνους καὶ τὰς ἐξόχους πνευ-
ματικὰς ᾠδὰς τοῦ Τριωδίου· κατὰ τὸν αὐτὸν
ἀκριβῶς χρόνον ἡμεῖς δίκην ἀλόγων ὄντων
κορυβαντιῶμεν καὶ παραδίδομεν τὴν ἔκδο-
τον ψυχὴν ἐλευθέραν πλέον εἰς τοὺς ἀνοή-
τους τῆς κοσμικῆς μανίας ἀνέμους! Ὅποια
κατάπτωσις!

Τὰ παρατηρούμενα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύ-
τας κτηνώδη καὶ εἰδωλολατρικὰ ἔθιμα ἀπο-
τελοῦν τὴν βαναυσότεραν ὕβριν πρὸς τὴν
ὑψηλὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν. Εἶναι ση-
μεῖα ὀδυνηροτάτης ἐκλύσεως τῶν ἡθῶν, ἀ-
χαρακτιστοῦ ἀδιαφορίας πρὸς τὰ σοφὰ
καὶ σωτηριώδη παραγγέλματα τῆς ἀγίας καὶ
ἀμωμήτου ἡμῶν θρησκείας, παντελοῦς ἀ-
γνοίας περὶ τοῦ ἀληθοῦς προορισμοῦ μας,
καὶ ἀπομακρύνσεως τελείας ἀπὸ τοῦ φωτὸς
τῆς χριστιανικῆς ἐστίαις.

Διὰ τῶν ἀπαισιῶν τούτων ἐθίμων ἐπα-
ναφέρομεν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀρχαίαν τῶν εἰ-
δώλων ἐποχὴν, δημιουργοῦμεν ἡθικὰ ἐρεί-
πια, κατασπιλοῦμεν τὴν ἀρετὴν, ἐξευτελί-
ζομεν τὴν λογικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν ἐν
ἡμέραις ἐξαιρετικῆς συντριβῆς καὶ νηστείας

καθ' ὅτι κατ' αὐτὰς μᾶς ὑπομνήσκει ἡ
Ἐκκλησία τὰ αἷτια καὶ τὰ ἀποτελέσματα
τῆς πτώσεως τῶν Πρωτοπλάστων καὶ τὴν
ἐκ τῆς παρακοῆς ἡθικὴν, πνευματικὴν καὶ
διανοητικὴν αὐτῶν ἐξαχρείωσιν.

Ἀνασκοποῦντες τὴν ἱστορίαν βλέπομεν
ὅτι πάντοτε ὁ ἄνθρωπος διὰ διαφόρων τρό-
πων ἐπεζήτησε τὴν εὐθυμίαν καὶ τὴν χα-
ράν. Εἰς τοὺς χρόνους ὅμως τῆς μεμακρυ-
σμένης καὶ σκοτεινῆς εἰδωλολατρίας ἐξε-
τρέπετο καὶ εἰς τὰς πλέον ἐρυθριαστικὰς
καὶ θηριώδεις ἀπολαύσεις δηλ. νὰ βλέπουν
ἀκορέστως καὶ λίαν ἡδέως νὰ χύνεται ἀθῶον
ἀνθρώπινον αἷμα ὑπὸ τὰς ζητοκραυγὰς καὶ
ἐπευφημήσεις ὡς συνέβαινε εἰς τὰς θηριο-
μαχίας καὶ ἀναγκαστικὰς τῶν δούλων μο-
νομαχίας ἐν τοῖς ἀμφιθεάτροις τῶν Ἑλλή-
νων καὶ Ρωμαίων. Ἐὰν μεταξὺ τῶν μάλ-
λον πεπολιτισμένων τούτων λαῶν τῆς ἀρ-
χαιότητος συνέβαινον τοιαῦτα καὶ ἀπειρα
ἄλλα ἀγριώτερα ὡς π.χ. νὰ ἀλύφονται μὲ
πίσσαν ἀθῶοι καὶ νὰ καίωνται ὡς λαμπάδες
ἵνα φωτίσουν τὰ ἐν τοῖς κήποις καὶ τοῖς
ὁδοῖς σκοτεινὰ τῶν εἰδωλατρῶν ἔργα κλπ.
φαντασθῆτε τί θὰ συνέβαινε μεταξὺ τῶν
ἄλλων εἰδωλολατρικῶν λαῶν. Ἄλλ' ἐκτὸς
τῶν τοιούτου εἶδους διασκεδάσεων ὑπῆρ-
χον καὶ αἱ ἀσυστόλως ἀνῆθικοι ἐπὶ τῇ ἀνα-
μνήσει καὶ τῶν ὁποίων φρίττει πᾶς νονε-
χῆς ἄνθρωπος ἦτοι τὰ Κρόνια καὶ Σα-
τουρνάλεια, καὶ αἱ ἐορταὶ τοῦ Διονύ-
σου τῶν Ἑλλήνων, τὰ Χερουβ τῶν Αἰ-
γυπτίων, τὰ Πουρλιμ τῶν Ἰουδαίων αἱ

Καλάνδαι τῶν Ρωμαίων κλπ. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε παρεσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς κατὰ τὸν Προφητάναντα Δαβίδ. Πάντα ταῦτα συνέτριψαν καὶ παρέδωσαν εἰς τὴν λήθην οἱ πρῶτοι χριστιανικοὶ αἰῶνες ἀλλ' ἀτυχῶς ἐπέπρωτο ἀφ' οὗ καὶ πάλιν ἡ πίστις ἐμαράνθη καὶ τὸ χριστιανικὸν σκότος ἐκάλυψε τὰς συνειδήσεις τῶν κατ' ὄνομα πλέον χριστιανῶν τοῦ Μεσαίωνα, ὁ χριστιανικὸς νόσμος ἐπανήλθε πλησίσιος εἰς τὰ βάρβαρα, κτηνώδη καὶ ἀπαίσια εἰδωλολατρικὰ ταῦτα ἔθιμα. Ἐλησμονήσαμεν τὸ τῆς Γραφῆς ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα νεκροὶ μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἁμαρτίαν ζῶντας δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὸν Χριστόν.

Ἀποπύσαντες πάντα χαλινὸν σωφροσύνης ἀδιαφοροῦμεν διὰ τὸ «μὴ παριστάνετε τὰ μέλη ἡμῶν ὅπλα ἀδικίας τῆς ἁμαρτίας» (Ρωμ. 6, 12). Λησμονοῦντες ὅτι ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν Χριστὸν ἐνεδύθημεν μεταμορφούμεθα καὶ αἴροντες τὰ μέλη Χριστοῦ ἀυστόλως καὶ ἀνερευθριάτως ποιοῦμεν πόρνης μέλη.

Ὅστε ὁμοιωθέντες πρὸς κύνας καὶ χοίρους ἐπανήλθομεν εἰς τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθιμα τῶν Καρναβαλλίων ἄτινα καὶ οἱ εἰδωλολάτραι ἐτέλουν μεταξὺ Ἰανουαρίου καὶ Μαρτίου ὡς ἀκριβῶς καὶ ἡμεῖς τελοῦμεν σήμερον καὶ οὕτω ἐφαρμόζεται ἐν ἡμῖν τὸ Γραφικὸν «ὡσπερ Κύων ἐπιστρέψας εἰς τὸ ἴδιον ἐξέραςμα καὶ ὅς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου». Ἡ λέξις Καρναβάλια παράγεται ἐκ τοῦ *ave carne δηλ. χατρε κρέας*, ἀποχαιρετισμὸς τοῦ κρέατος διότι θὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ στάδιον τῆς νηστείας! μωρὲ μάτια μου νηστεία! Ὅρα καὶ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν ἦτις κατ' εὐφημισμὸν καλεῖται καθαρὰ ἐν' ᾧ ὡς γνωστὸν εἶναι ἡ μάλλον ἀκάθαρτος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἡμέρα τοῦ ἔτους! Ἀντὶ ὁ Χριστὸς νὰ οἰκῆ ἐν ἡμῖν κατὰ τὸ Γραφικὸν πλουσίως ἀπεμακρύνθη τελείως, καὶ ἀντὶ νὰ ἀποβάλωμεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐνδυθῶμεν τὸν νέον ὡς Καινὴ Κτίσις ἀντιστρόφως ἀπεβάλωμεν τὸν νέον καὶ ἐνεδύθημεν τὸν παλαιὸν τῆς εἰδωλολατρίας ἄνθρωπον! Προσωπιδοφορίαι, ἄγριαι φωναί, ἔλλειψις αἰδοῦς, ἀπόλαυσις ἄνευ μέτρου καὶ λογικῆς Βακχικαὶ ὀρχήσεις, πότος ἄνευ κόρου, ἄ-

σματα ἄσεμνα, ὠδήσεις ἐν ἀγορᾷ πληθοῦση, παραμόρφωσις τοῦ προσώπου, καταπάτησις παντὸς ἠθικοῦ χαλινοῦ, εἰς τὸ ἔπακρον ἠθικὸς ἐκτροχιασμός, ἰδοὺ ἐν ἀμυδρᾷ εἰκόνι ἡ κοινωνικὴ κατάστασις μας! Τί δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ τοιαύτης κοινωνίας ἢ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐφ' ὅσον ἡ κοινωνία εἶναι τοιαύτη;

ΜΟΡΦΩΣΟΜΕΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Ὁ χαρακτήρ ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ κόσμος τρέφει πίστιν εἰς τοὺς ἔχοντας ἰσχυροὺς καὶ ἠθικοὺς χαρακτήρας καὶ προσπαθεῖ νὰ τοὺς μιμηταί. Ὁ ἔξοχος διεγείρει τὸν θαυμασμὸν ἀλλ' ὁ καλὸς χαρακτήρ διεγείρει τὸν σεβασμὸν. Ὁ ἔξοχος νοῦς εἶναι δύναμις τοῦ ἐγκεφάλου ἀλλ' ὁ χαρακτήρ ἀπορρέει ἐκ τῆς καρδίας. Οἱ ἔξοχοι νόες κατέχουν ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀλλ' εἰς τὴν συνείδησιν τῆς κοινωνίας τιμῶνται μόνον οἱ ἔχοντες ἐξέχοντα χαρακτήρα.

Ὁ ἔχων ἐξέχοντα χαρακτήρα ἐπιβάλλει μυστηριώδη καὶ αὐτόματον σεβασμὸν. Ὁ χαρακτήρ εἶναι ἀληθὴς πλοῦτος εἶναι τὸ εὐγενέστερον καὶ πολυτιμώτερον τῶν κτημάτων. Ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις δὲν συνεπάγεται κατ' ἀνάγκην καὶ ἀγνότητα καὶ ἐντέλειαν χαρακτήρος. Κάποιος Ἄγγλος σοφὸς ἔλεγε ὅτι ἐν δράμῳ καλῶν πράξεων ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ μίαν ὀκτὴν ἐπιστήμης. Βεβαίως τὸ τοιοῦτον δὲν τὸ εἶπε πρὸς καταφρόνησιν τῆς ἐπιστήμης ἀλλὰ ἵνα καταδειχθῇ ὅτι καὶ ὁ ἔχων πολλὰς γνώσεις πρέπει νὰ ἔχη καὶ χαρακτήρα καλόν. Ὁ πλοῦτος ἐπίσης ὀλίγον συντελεῖ πρὸς μόρφωσιν χαρακτήρος· ἐνίοτε μάλιστα ἀποβαίνει ἀφορμὴ διαφθορᾶς καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως. Πλοῦτος καὶ διαφθορά, πολυτέλεια καὶ ἀνηθικότης ἔχουν δυστυχῶς μεγάλην συγγένειαν ἀναμεταξύ των. Εἰς τὸν καθημερινὸν βίον ὁ χαρακτήρ παίζει σπουδαιότερον ρόλον ἀπὸ νοῦν. Οὐδεὶς ἔχει τὴν ἀπαίτησιν ἀπὸ ἡμᾶς νὰ εἴμεθα σοφοὶ ἢ πλούσιοι ἀλλ' ὅλοι ἔχουν τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἔχωμεν καλὸν χαρακτήρα. Λόγῳ τοῦ χαρακτήρος πολλάκις βλέπομεν ἀνθρώπους νὰ ἔχουν δυσανάλογον πρὸς τὰς διανοητικὰς τῶν δυνάμεις ἐπιβολὴν ἐπὶ τῶν ἄλλων. Αἱ ἀρεταὶ των εἶναι ἡ δύναμις των.

Κάθε πράξις, κάθε σκέψις καὶ κάθε αἴσθημα ἐπιδορᾷ ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος μας ὀλεθρίως ἢ ἐπωφελῶς. Διὰ νὰ μορφώσωμεν χαρακτήρα